

Brandfolkernes Organisation nr.3 / Juni 2009 / årgang 87

Brandmanden

LEDER

Af: Jesper Bronée
Formand
Brandfolkenes Organisation

Nye tider

På BO's ekstraordinære generalforsamling den 14. maj 2009 blev det besluttet, at BO skal indlede forhandling med 3F om optagelse!

Grunden til, at denne situation er opstået, er, at FOA 1 gerne vil flytte en gruppe af vores medlemmer over, selvom det strider mod en samarbejdsaftale. Jeg er skuffet over, at FOA's ledelse ikke har grebet ind; men man har haft den holdning, at »det er medlemmerne, som bestemmer«!

Nu er vi så i gang med forhandlingerne med 3F, og da det mandat, vi har fået til at indlede disse forhandlinger, bliver det spændende, om FOA vil slippe medlemmer uden kamp, når flytningen er medlemmernes valg.

Jeg er sikker på, at dette valg er sundt, specielt med den øgede fokusering på privatisering af kommunale opgaver. Mange frygter, at vi nu skal over på en overenskomst magen til Falcks. Her er der ganske vist tale om et forbund, hvor vi kunne komme til at have snitflader med Falck-folk, men i forhold til overenskomsten vil vores forhold ikke blive ændret, så længe vi er ansat i et kommunalt brandvæsen. I forhold til denne privatisering er det min overbevisning, at vi vil stå stærkere, såfremt vi er organiseret i 3F.

Med det overbevisende flertal på generalforsamlingen, som stemte for en overflytning til 3F, så håber jeg, at medlemmerne nu også står bag de lokale tillidsrepræsentanter og ledelsen i BO, når resultatet af vores arbejde bliver præsenteret.

Vi vil løbende sende informationer og breve ud til de berørte, således at alle er opdateret på vores fremskridt med dette arbejde.

Jeg vil ønske alle en god sommer.

FORSIDEN

Tagbrand på Prags Boulevard / Amagerbrogade den 16. april. Bygningen blev så vandskadet, at gæsterne i restauranten i stue etagen to dage efter, måtte evakueres, da der var fare for at loftet skulle styrte ned. Velbekomme.

INDHOLD:

Side 4: De faglige klubber

Side 6: Ny faglig sekretær

Side 7: Fyret for at redde hund

Side 9: Er ægteskabet med FOA fortid

Midten: De Grå Sider

Side 12: Ny klub ser dagens lys

Side 13: Besøget fra NYFD

Side 16: Sommerfest i KB

Side 17: Dødsførelse

Side 18: Seniornyt

Bagsiden: Fotos af Kenneth Meyer

Brandmanden

Udgivet af:

Brandfolkenes Organisation
Wilhelm Thomsens Alle 9
2500 Valby
Tlf. 46 97 10 85
Fax 46 97 10 87

Ansvarlig efter

Medieansvarsloven:
Jesper Bronée
Formand for Brandfolkenes Organisation
Mail adr.: jeb@foa.dk

Redaktør:

Tommy Kjær
Telefon: 40 579 507
Mail adr.: tbk507@mail.dk

Fotograf:

Kenneth Meyer

Økonomiansvarlig:

Per Keldsen
Næstformand Brandfolkenes Organisation
Mail adr: pekj01@frederiksberg.dk

Administration & abonnement:

Sanne Henriksen
Telefon 46 97 10 85
Mail adr.: she048@foa.dk

Annoncesalg:

Tommy Kjær
Mail: tbk507@mail.dk
Telefon: 40 57 95 07
Jesper Juul Jensen
Telefon: 28 18 11 87

Løssalg kr. 30,00
Årsabonnement kr. 166,00

PERSONALIA

Taksigelser:

Stor tak for opmærksomheden ved min 75 års fødselsdag, til Brandvæsenet ved Jan Axlev, til Brandvæsenets Seniorklub ved Sven Præst, til Stiftelsesforeningen hvor Leif og Bodil Nielsen, besøgte os her i det sydlige Danmark.

Venlig hilsen
tidligere 614 Ove Bernhard Jeppesen, Fejø

Hjertelig tak for opmærksomheden på min 70 års fødselsdag, fra Københavns Brandvæsen og Seniorklubben. Begge flaskers indhold vil blive nydt med stor fornøjelse.

Med venlig hilsen og tak.
Tidligere 220 F.G.Heller.

Københavns Brandvæsen:

Afgange:

Brandmand 650 Georg Andreas Zachariassen er afgået med udgangen af april måned.
Redder 606 Rasmus Pontoppidan er afgået med udgangen af april måned.
Redder 389 Morten S. Beck er afgået med udgangen af marts måned.
Brandmand 569 Thomas Christian Frederiksen er afgået med udgangen af april måned.
Redder 596 Thomas Rasmussen afgår med udgangen af juni måned.

Ansættelser:

Brandmand 880 Michael Mast er pr. 01. maj blevet ansat som brandmester.

Dødsfald:

Tidligere 246 Helge Frederiksen er afgået ved døden den 02. maj 2009.

Mindeord

Pens. Korpsbrandmester Knud Jacobsen døde den 30. april.

46 Jacob, som vi der var hans venner kaldte ham, var i mange år leder af Københavns Brandvæsenes Brandskole. Her var han meget afholdt af de mange elever der lærte ham at kende. Hans hjælpsomhed og omsorg for eleverne kendte bogstavelig talt ingen grænser.

Jacobsen havde sin helt egen stil, som nok kunne virke lidt overvældende på en nyansat brandmand. Men når kurset var slut var Jacobsen forgyldt af alle eleverne.

Når der afholdtes ansættelsesprøver, var det Jacobsen der havde den triste opgave at meddele en ansøger. at han desværre ikke havde bestået den fysiske prøve.

Når man taler med een af disse forsmåede mænd har de sjældent noget pænt at sige om dette brandvæsen, men de kan altid huske den høje, flinke mand, der på en meget venlig måde overbragte dem den nedslående besked. Som altid gav sig god tid til at fortælle, at dette ikke var verdens undergang, for en rask og dygtig ung mand, og at denne kunne søge igen når der på ny skulle ansættes brandmænd. Hvis en ansøger af nervøsitet havde glemt at spise morgenmad, da delte Jacobsen, som det naturligste i verden, sin madpakke med ham.

På brandskolen gjorde Jacobsen absolut ingen forskel på høj eller lav.

Om det var korpslægen, en inspektør eller en brandmand, der ikke forstod at overholde tiderne eller glemte at bruge måtten forsvarligt, da var irettesættelsen af samme styrke. Jacobsen tålte ikke slendrian.

Jacobsen var en enestående repræsentant for Københavns Brandvæsen og han glemte aldrig at han var brandmand,- og vi brandmænd glemte aldrig at han var vores Korpsbrandmester.

Æret være Knud Jacobsens minde.

(645) Ove Hansen

ORIENTERING FRA D

Brandmandsklubben Rudersdal Hørsholm BRH

Formand:
Lars Bo Nielsen

Telefon
20 63 45 37

E-mail:
firefighter@vip.cibercity.dk

Nu har jeg snart været tillidsmand i omkring et år. Og hvis jeg skal gøre lidt status, er det rigtig dejligt at se, hvor mange »nye« af mine kollegaer som vælger at melde sig ind i BO. Faktisk har vi haft en medlemsfremgang på ca. 60 %. Og det er da noget, som sparker røv ... hvis man må være lidt bramfri.

Jeg har selvfølgelig slået på, at BO har et godt kendskab til vores arbejdsområde, og

at de lige så gerne stiller op for os som for københavnernes. Det har båret frugt – indtil nu. MEN hvad med fremtiden?

Samarbejdet med FOA – eller manglen på samme – betyder måske, at BO vil ophøre med at eksistere?

Måske skal vi danne vores eget forbund med alle inden for brand og redning. Måske 3F? Det var mange måske'er.

Når bladet her er på gaden, har der været ekstraordinær generalforsamling, og man arbejder på højtryk på den vedtagne model.

I Rudersdal Hørsholm Brandvæsen glæder vi os indtil videre over, at flere og flere af vores kollegaer vælger fællesskabet frem for sololøb.

Og det er da glædeligt ... trods alt.

Venlig hilsen
Lars B. Nielsen

Brandfolkernes klub København BKK

Formand:
Lars Ousen 355
Fælledvej Brandstaton
Fælledvej 20A, 1th
2200 København N
Telefon:
26 86 48 06
E-mail:
bkk@okf.kk.dk

Den faste klub Tårnby

Formand:
Jan Jørgensen 04

Telefon:
28 66 57 13

E-mail:
jjo.tb.tf@taarnby.dk

E FAGLIGE KLUBBER

Brandfolkenes klub Frederiksberg BKF

Formand:
Flemming Jørgensen 5113

Telefon:
28 98 41 88

E-mail:
oldmarken@ofir.dk

Brandfolkenes klub Vestegnen

Formand:
Brian Scheil 62

Telefon:
22 37 57 83

E-mail:
bscheil@yahoo.dk

Thule air base

Formand:
Knud Pedersen
www.bktab.gl
E-mail:
Knudp@greenet.gl
Mobil Dk:
+45 40 92 03 83

Thule, d. 14. maj 2009

På Thule skinner solen nu døgnets 24 timer, sneen smelter, og sommerens travlhed står for døren.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke Kasper Palm fra Dansk Metal og Jesper Bronée fra Brandfolkenes Organisation for et rigtig godt TR-kursus, som blev gennemført her på Thule i april måned.

Vi er allerede i fuld gang med at behandle de indkomne skriftlige forslag til overenskomsten år 2010 for brandmændene og i Klub Nord-regi.

Vi har fulgt med i, hvad der sker med hensyn til en eventuel overgang til et andet forbund. Det står helt klart for os heroppe, at vi skal stå sammen så mange som muligt i et forbund, som vil varetage vores interesser fuldt ud.

Det kunne jo være ønskeligt, hvis alle landets brand- og redningsfolk ville samles i samme forbund: Tænk et sammenhold, det kunne give. Vi er ikke mange heroppe, men vi er klar.

Lidt generelt om vejret på Thulebasen:

September oktober og starten af november er lyset og mørket næsten som i Danmark, men slutningen af november er det mørkt hele døgnet, det er det frem til midten af januar der tiltager lyset med ca. 10 minutter i hver ende af dagen, og den 21 - 22 februar ses solen første gang på basen i en kløft som er i ryggen på syd bjerget, det er samtidig en meget kold periode, kulden er værst når solen vender tilbage normalt minus 30 grader og i vinden minus 40-50 grader. I maj, juni, juli og august mdr. er det lyst hele døgnet og temperaturen er på plusgrader, så sidder man i læ kan man nyde solen i bar mave også om natten.

Fra 15 september til 15 maj er den periode hvor vi har størst chance for snestorm, men normalt sker det i nov., dec. Og jan. når det er værst.

M.v.h.
Knud Pedersen

NY FAGLIG SEKRETÆR I BO

Ny Faglig sekretær for arbejdsmiljø

Bjarne kan kontaktes på telefonnummer 20 84 70 73 og vil også have sin daglige gang på B.O.s kontor.

Velkommen til og god vind i sejlene.

Den 1. april i år tiltrådte brandmand 902 Bjarne S. Pedersen fra Københavns Brandvæsen jobbet som faglig sekretær i Brandfolkenes Organisation.

Som vedtaget på generalforsamlingen i marts er det nu repræsentantskabet, der udpeger den faglige sekretær, og da der blev peget på Bjarne, sagde han ja til stillingen.

Bjarne har siden 1995 været tilknyttet sikkerhedsorganisationen i Københavns Brandvæsen. Først som sikkerhedsrepræsentant for ambulancen på Station T og fra 1997 til 2005 som medlem af sikkerhedsudvalget, der varetager hele ambulancetjenesten i København. I forbindelse med udvalgsarbejdet var Bjarne den første til at lave en APV (arbejdspladsvurdering) i brandvæsenet. Fra 2006 til 2008 var Bjarne sikkerhedsrepræsentant for kredsløbsrøgdykkerne på Station V.

Bjarne håber med sit virke bl.a. at kunne gøre arbejdsmiljøet mere synligt for alle. Fra top til gulv skal arbejdsmiljøet være noget, der tænkes på som en selvfølge! »I en tid hvor vores arbejdsgiver bliver presset, kan vi som brandfolk godt mærke, at arbejdsmiljøet ikke er det, der bliver prioriteret højest!« siger Bjarne.

Advokat Keld Pedersen

Telefon 36 30 73 00 - Telefax 36 30 73 02

Valhøjvej 12 - København - 2500 Valby

E-mail: advokat.kp.valby@tele2adsl.dk

Civilsager - Straffesager - Erstatningssager - Køb/Salg af fast ejendom

Testamenter - Ægtepagter - Dødsbobehandling

FYRET FOR AT REDDE HUND

Jeg kan godt forstå, at overskriften kan rejse nogle spørgsmål, og dem stiller jeg også selv!

Jeg har i over 35 år været ansat i Københavns Brandvæsen og har været med til at redde mange liv, men da jeg skulle redde min egen hunds liv, blev det min fyreseddel.

Lad os starte ved begyndelsen, så I kan få et indblik i, hvordan Københavns Brandvæsens personalepolitik er blevet, efter at vores brandchef har overtaget roret.

Jeg kom til skade den 12. marts 2008, da jeg skulle til hundeklipperen med min lille hund. Da jeg afleverer ham til hundeklipperen, bliver han bange og stikker af ud gennem døren lige ud til hovedvejen (Vordingborgvej). Normalt kan jeg kalde ham tilbage, men han var ikke til at stoppe. Ca. 1 meter fra at blive kørt over af en lastbil kaster jeg mig efter ham og får lige fat i ham. Dette gjorde jeg pr. instinkt, for hvem ville ønske at se sin hund under en lastbil! Men jeg lander så uheldigt, at jeg får revet en muskel over i højre skulder. Dette stunt kostede mig otte måneders sygefravær. Det skal lige nævnes, at en sådan skulderskade tager lang tid med operation og genoptræning, og foruden dette røg jeg også ind i sygeplejekonflikten, som forlængede min sygeperiode med over 5 uger.

I alle disse måneder hørte jeg ikke et ord fra brandvæsenet, men sørgede selv for at informere vores HR-chef om, hvornår jeg skulle opereres. Jeg fortalte desuden om udsættelsen på grund af sygeplejekonflikten, og hvornår jeg forventede at komme tilbage. Derudover spurgte jeg, om der var noget, jeg skulle dokumentere, men det var ikke nødvendigt.

Jeg blev raskmeldt og startede på vagt søndag den 9. november 2008. Sidst i januar 2009 fik jeg et brev fra brandvæsenet, hvori der stod, at jeg var blevet indkaldt til en tjenstlig samtale – hvad jeg i første omgang tog som en naturlig del af vores sygefraværspolitik.

Stor blev min overraskelse, da det gik op for mig, at de havde påtænkt at afskedige mig. Derefter tog jeg selvfølgelig kontakt med vores fagforening, som kiggede sagen igennem og hurtigt kunne se, at brandvæsenet ikke havde overholdt deres egen sygefraværspolitik. Derfor mente de, at dette skulle de nok klare, for ifølge FOA's jurist var der så mange fodfejl, at afskedigelsen rent juridisk ikke kunne holde.

Fagforeningen skulle så efterfølgende have møde om min sag med brandvæsenet den 17. marts 2009. Da var jeg selv på vagt og ventede på at få en opringning, når mødet var slut.

Kl. ca. 13.00 blev jeg kontaktet af Per Kjeldsen (vores næstformand), som fortalte mig, at brandvæsenet fastholdt min fyring. Og brandvæsenet var villigt til at fritstille mig frem til 1. september 2009 som et plaster på såret. I første omgang troede jeg ikke, det var sandt, og jeg måtte spørge Per to gange, om jeg var blevet fyret. Det største chok var nok, at se sine kollegaers reaktion, da jeg nævnte det over for dem. I første omgang var der ikke nogen, som troede på det, men da det gik op for dem, vidste de ikke det gode, de skulle gøre for mig.

At komme på vagt om morgenen og så kl. ca. 13.00 få at vide, at dette er min sidste vagt med mine kollegaer, var et helvede. Dette blev en meget vemodig vagt, men uden al den opbakning og forståelse fra verdens bedste hold, var jeg nok gået helt ned. Tusind tak, gutter.

Ja, I må undskyldte, at der nok ligger lidt følelser i brevet, men det er sgu svært, når man har været engageret i brandvæsenet i så mange år – det er som at miste sin anden familie. Og så havde jeg kun to og et halvt år tilbage, før jeg ville få min velfortjente pension og forlade brandvæsenet med manér.

Det, der også er en svær kamel at sluge, er, at næsten alle kollegaer, jeg har talt med, stiller mig det samme spørgsmål: "Der må da være noget andet, der udløste din fyring?" Til det kan jeg sige, at der ingen skeletter er i skabet, og jeg har ikke haft nogen konflikter med hverken ledelsen eller kollegaer, tværtimod. Det, som sætter mig i denne situation, er, at vores kære brandchef åbenbart skal statuere et eksempel for at få vores sygestatistik ned, efter at han er blevet banket i hovedet af vores overborgmester Ritt Bjerregård – og således vil sende nogle signaler til korpset.

For at retfærdiggøre min fyring har brandvæsenet skrevet følgende:

"Ved den påtænkte afskedigelse tager brandvæsenet udgangspunkt i mængden af et stort uacceptabelt sygefravær der både består af hyppige fravær af kortere varighed og af nogle fraværperioder af længere varighed heraf en periode på 167 dage fra den 14. marts 2008 til 8. november 2008. Fraværets omfang udgør et problem i driftmæssige henseende for brandvæsenet".

Smukt, ikke?

Hvis jeg tager hele mit sygdomsfravær, lige fra jeg startede i brandvæsenet, er mit fravær ikke større, end man kan forvente i vores job. Jeg har også stillet spørgsmål ved, om mit sygefravær er så højt, som de påstår. I mine sagsakter fandt jeg to sygemeldinger, som ikke tilhørte mig. Det er frustrerende at blive fyret med tanken om, at det er andres sygemeldinger, som ligger til grund for fyringen. Hvor meget fravær må vi have?

FYRET FOR AT REDDE HUND

Fra hele min karriere i brandvæsenet har jeg haft en del skader under udførelsen af mit arbejde. Ved indsatser har jeg pådraget mig følgende skader:

1. Er blevet forbrændt på hals, kind, skulder, bryst, nakke og hånd
2. Har forvredet fod, ryg og knæ
3. Har fået slået hul i hovedet
4. Har forstuvet hånd og fod
5. Er blevet indlagt med røgforgiftning.

Ved øvelser og motion har jeg også haft en del skader: Det er jo en del af arbejdet, at vi skal holde os i form, og statistisk set kommer de fleste skader ved motion.

Jeg har også tænkt igennem, hvor i min karriere jeg var tæt på at miste livet.

- 1- Ved Steengadebranden var jeg kun få centimeter fra at få en person i hovedet, som sprang ud fra 5. sal.
- 2- Ved en tagbrand på Halmtorvet røg stangen, som vi slår hul på taget med, lige ned foran mig, så den snittede min hjelm. (Stangen blev tabt af en kollega).
- 3- Ved en ildebrand sprængte en gasflaske kun to meter fra mig.
- 4- Som pioner var jeg tæt på at blive påkørt af et tog under en personredning.
- 5- Som dykker, hvor jeg sprang i vandet, var jeg en halv meter fra at blive spiddet af en jernstang, som stod op en meter fra overfladen.
- 6- Jeg har fået et loft i hovedet under en ildebrand.
- 7- Jeg er faldet igennem en gennembrænding.
- 8- Jeg er blevet truet med kniv, barberblad og pistol som ambulancemand.
- 9- Jeg var tæt på at miste hovedet ved orkanen i 99, hvor en EU-palle fløj få centimeter forbi mit hoved.
- 10- Der er blevet kastet kampesten og flasker efter mig.

Når jeg nu ser tilbage på det, som vi bliver udsat for, så står det klart, at vi burde belønnes, i stedet for at der sættes statistik på, hvor mange syge dage vi har. Det er sgu ikke et kontorjob. Hvis vi er forkølede, kan det ikke forsvares at rende rundt med en maske på, og hvis vi har forstuvet en fod, kan vi ikke få vores støvler på. Ved andre jobtyper kan man godt gå på arbejde, selvom man har forstuvet en fod eller lignende.

Det signal, vores brandchef sender til korpset med min fyring, kan få vidtrækkende konsekvenser. Vi vil få nogle kollegaer, som ikke tør melde sig syge og dermed møder på arbejde, når de ikke er 100 % skarpe. Dette kan i værste fald koste liv eller førlighed, ikke kun for dem selv, men også for de kollegaer, som de arbejder sammen med.

I hele min karriere i brandvæsenet, som jeg har brændt 100 % for, har jeg løbende uddannet mig, som man også forventede, at vi gjorde. Jeg er uddannet som pioner og har været aktiv pioner i 19 år. Jeg blev uddannet som ambulanceinstruktør, og der har jeg været aktiv i 19 år. Jeg var en af de første, der startede lægeambulancetjenesten i 1985 og har været aktiv dér i 13 år, og jeg har været med til at præge uddannelsen. Jeg blev uddannet brandmester i 1990 og var der indtil min fyring. På ambulancetjenesten er jeg også uddannet som behandler, og jeg har en masse kurser, som understøtter mit virke i brandvæsenet.

For at understrege mit engagement i brandvæsenet må jeg også nævne, at jeg i tidens løb har givet brandvæsenet en masse inspiration og udvikling. Jeg har bl.a. været med til at sætte hele den psykologiske udvikling i gang ved bl.a. at lave en film sammen med Københavns Brandvæsen og forsvaret, som hedder "Psykiske reaktioner ved ulykker", og som jeg var instruktør på. Jeg brugte ca. tre måneder på at lave en udstilling til brandvæsenets 300-års-jubilæum i Københavns Rådhus, hvor jeg stod for ambulancetjenesten og pionerafdelingen. Jeg har arrangeret en masse store øvelser, hvor jeg brugte rigtigt meget tid på at få sponsoreret emner til øvelserne. Jeg startede på politiskolen som førstehjælpsinstruktør i Københavns Brandvæsens navn og fik lavet den førstehjælpsuddannelse, som de bruger i dag.

**Brandmester
283 Poul Lørup Larsen**

ER ÆGTESKABET MED FOA FORTID?

Brandmænd har selvfølgelig altid som tjenestemænd været organiseret i FOA, og i tidligere tider – for 30 år siden – var forholdet gensidigt, og vi nåede at blive overenskomstmæssigt tilknyttet håndværkerklassen, og derved så fremtiden lys ud. I 1980'erne begyndte det at gå ned ad bakke med overenskomster og med at holde vores tilknytning til håndværkerklassen, og i 1990'erne gik det helt galt, og vi kunne ikke opnå overenskomster. På det tidspunkt var jeg så forarmet, at jeg skrev til statsminister Poul Nyrup Rasmussen om hjælp til at få en overenskomst, og selvom han kom med et pænt svar, blev situationen ikke bedre. Sidst i 1990'erne ønskede FOA med Poul Winkler at forøge vores arbejdstid, men et trofast BO sagde nej, og vores overenskomst blev stadig dårligere. Inden jeg gik på pension, var startlønnen lig skolepededelmedhjælperens. Altså var den håndværkerstatus, som vi i 1970'erne havde tilkæmpet os, gledet ud af vores økonomiske virkelighed, og resultatet er blevet, at vi tilhører den absolutte bund i lønrammen – og dét som den eneste persongruppe, der kan risikere livet i arbejdet. Hvor længe skal det stå på?

Er tiden inde, når vi i dag ikke kan blive tjenestemænd, til at revurdere vores organisatoriske tilhørsforhold til et FOA, som ikke elsker os? Eller skal vi i Danmark at i samarbejde med Falck og andre brandvæsener at skabe et fælles redningsforbund, hvor en anstændig løn og en interessant mængde af ansatte i fagforeningsregi som resultat. Her tænkes der kun på 3F som forbund, da vores FOA må have udspillet sin rolle. Det beviste de sidst ved at tegne overenskomst med Samariten, hvilket var ved at smadre den faglige struktur i LO – til skræk og advarsel for alle. Det var en strandhugst, som fagbevægelsen havde svært ved at leve med.

Derfor må der handles nu, inden udbud fjerner jeres arbejdspladser i konkurrencens hellige navn. Og da vi har set, hvordan Gentofte er faldet væk, og hvordan vores egen ambulancekørsel er smadret under falske omstændigheder, så forestil dig et brandvæsen, som skal klare en tilbudsrunde med et komplekst brandvæsen bestående af højt beredskab, røgdykkere og en pionerafdeling. Jeg kan med de bedste intentioner ikke se, at det flotte Københavns Brandvæsen, som Københavns borgere altid har haft, kan overleve med den faglige struktur, det har i dag. Derfor gælder det nu om at komme i forhandlingstøjet og samle interesseparterne for at opnå resultater og søsætte det redningsberedskab for Danmark, som talen altid har lydt på, og derved skabe tryghed for fremtiden samt ro i branchen. Et godt resultatet kræver, at vi ikke skal konkurrere hinanden ud af brandstationerne.

Venlig hilsen

Finn Bjerrehave Vig

Det er vist klart for de fleste hvorfor Louie er landet på side 9. Ellers finder du ud af det længere inde i bladet.

Louie Cacchioli fra FDNY

Den lille »sjove«

Et dansk og et japansk brandvæsen aftalte at udkæmpe en årlig dyst i brandslukning. Begge brandmandskaber trænede længe, og da dagen for dysten kom, var begge hold i deres absolutte topform, men japanerne vandt konkurrencen stort.

Efter nederlaget var moralen helt i bund hos det danske hold. Og brandvæsenets øverste ledelse besluttede, at man skulle vinde næste år. Der blev nedsat en projektgruppe til at undersøge problemstillingen.

Projektgruppen fandt efter mange undersøgelser ud af, at japanerne havde seks mand til at udføre opgaven og en mand til at lede, mens danskerne havde én mand til at udføre opgaven og seks mand til at lede.

I denne krisesituation viste brandvæsenets ledelse betydelig handlekraft, og man ansatte et konsulentfirma til at undersøge det danske holds struktur og strategi. Eksperterne kom efter flere måneders arbejde til den konklusion, at der var for mange til at lede og for få til at udføre opgaven.

På baggrund af eksperternes rapport blev der foretaget ændringer af det danske holds struktur. Man havde nu fem ledere og to brandmænd. Desuden indførte man af motivationshensyn et pointsystem for brandmændene, »vi må udvide hans område og give ham mere ansvar.«

Året efter vandt japanerne konkurrencen endnu større!

Københavns Brandvæsen fyrede herefter brandmændene på baggrund af de dårlige resultater – og stoppede alle investeringer i udviklingen af brandvæsenet.

Konsulentfirmaet blev rost for et godt arbejde, og det sparede beløb blev udbetalt som bonus til ledelsen.

Tak til Københavns seniorforeningen ved Korpsbrandmændene

Sammen er vi stærke

Søndag den 29. marts
Tingbjerg.

Da vi ankom med anklagerne, blev vi ikke helt skuffede afviklingen af den store størrelse appellerede vi om hjælp med vagtcentralen bemandet med alarmanmeldere.

Her tog vi sammen bemandet sin lejlighed i »banan«

Det er så her, min point er at stå i sig selv ikke noget samarbejde, der blev særligt. Det er her, man kan bare kan noget særligt og koordineret indsats. I løbet af få minutter transporteres til Bispebjerg.

»Pointen« ligger så i, at man står sammen i kampen. For hvem ved, hvornår? To ting er sikkert:

- 1) Udbudsspørgelset vises
 - 2) Ildløs- og ambulance
- København.

En stor tak til Tomsgård Sth A-60.

Fritz 623 og Thomas 270

BRANDMANDEN

DEADLINE FOR INDLÆG:

UDKOMMER UGE:

18. august

uge 37

22. september

uge 41

17. november

uge 50

Problemer med Alkohol?

-Her kan du få hjælp

Har du problemer med alkohol kan du ringe til Anonyme Alkoholikere (AA) på tlf. 70 10 12 24 eller til Ib Frøby på tlf 36 16 61 85. Hendelse kan ske anonymt. Alle er velkomne

Anonyme Alkoholikere har også en hjemmeside på Internet www.anonyme-alkoholikere.dk

Husk det er ikke en skam at være alkoholiker, det er en skam at gøre noget ved det!

ns Brandvæsen, mandskabet st. H., V., og C.,
samt skolen og museums foreningen for deltagelse
nester (46) Knud T. Jacobsens bisættelse.

Familien

Af: 198 Torben Kristiansen

bedst!

ts fik vi på vogn A-60 i Stt en tur til en adresse i

ambulancen, kunne vi konstatere, at turen nok
kles som Stt-ture normalt bliver. Patientens
e i den grad til assistance. Efter aftale
lev Tomsgårdens sprøjte og stige sendt til

eslutning om at transportere patienten ud fra
nskralden« og ned i ambulancen.

inte kommer ind i billedet. For det er der
pecielt ved, men den entusiasme og det
oprettet på alarmadressen, var alligevel noget
an mærker, at vi – ildløsefolk og ambulancefolk
ligt sammen. Alle mand leverede en supergod
s på denne noget besværlige opgave.
var patienten transportklar og kunne
bjerg skadestue.

at jeg har et brændende ønske om, at vi kan
mod »udbudsspøgelset«!
det rammer vores ildløstjeneste?

er sig senest om 6 år i ambulancetjenesten.
efolk har et helt unikt samarbejde i

lens 3. rode for stor hjælp den 29. marts fra

0

koholikere

tet:

m ikke at

Midt i brandtomten

Ser flammerne blusse op
gennem den tykke røg.
Ilden kærtegner bygningens siluet
mod den mørke himmel,
larmen og varmen,
blandet i inferno,
af splintret glas.
Midt i brandtomten
står fundamentet tilbage,
sod på tøjet,
røglugt i næsen,
ilden har forladt bygningen.
Tilbage står de sorte silhuetter
mod himlens morgenskær
trætte, våde af sved,
vi ser på hinanden.

Livets teater

Tilbagelænet i det mørke rum,
ansigterne oplyses i siluet,
et lydtæppe af stemmer og replikker.
Hvor er suffløren til livets teater,
må vi bruge statister, til de dumme roller.
Når vores latter ender,
og vores tanker forandret,
rejser vi os op og klapper.

Forårets sne ´ anemone

Forårets sne ´ anemone,
kæmper med skovmærke,
ramsløg og lungeurt,
som hesten i Troja,
vælter i frem fra skjul,
i artikuler på jeres egen måde,
mellem violer og følfod,
i kamp om forårets befrugtning.

INDLÆG TIL »DE GRÅ SIDER« MAILES TIL :

tbk507@mail.dk

NY KLUB SER DAGENS LYS

Trådfølge, topstykker, solskin, krom, kickstarter, hvide dæksider samt masser af patina ...

Da jeg i 1998 startede i Københavns Brandvæsen, havde jeg i mange år forinden brændt for gamle biler og motorcykler. Der var enkelte, der dengang delte min interesse, og med dem fik snakken frit spil på vagterne.

Nu er der så gået godt 11 år, og jeg må med stor tilfredshed konstatere, at flere og flere er kommet til. Det være sig både biler og motorcykler. Der er næsten altid én på en vagt, som man kan diskutere klassiske biler/motorcykler med. Så derfor skriver jeg nu dette indlæg i det medie, de fleste burde læse.

Min forestilling er, at vi sagtens kunne samles et par gange om året i køresæsonen til en fælles tur i det grønne, gerne med et mål for udflugten, f.eks. et museum, et slot, en udstilling eller lignende.

Nu tillader jeg mig at lægge ud med at stifte en ny klub i Københavns Brandvæsen: **MKKB 2009 (Motorklubben Københavns Brandvæsen anno 2009).**

Klubben køres på frivillig basis, indtil videre med mig som kontaktperson.

Alle, der har tilknytning til Københavns Brandvæsen eller et af omegnsbrandvæsenerne og samtidig har interesse for ældre køretøjer (biler, motorcykler, knallerter), er velkomne som medlemmer.

Prisen for at være medlem er **120 kroner årligt**.

Medlemskabet dækker udgifterne til eksempelvis kaffe og kage i løbet af sæsonen.

Kontingentet indbetales snarest, da første arrangement bliver afholdt den 28. juni.

Det er **kun** betalende medlemmer, der kan deltage i arrangementerne.

Du bliver medlem ved at indbetale 120 kroner på **konto og registreringsnummer 3167-3137110512 i Danske Bank** og skrive dit **brandmandsnummer** som indbetaler.

Dernæst sender du en e-mail til **krogen6@live.dk** med navn, telefonnummer og e-mail-adresse, så jeg kan få oprettet et register over medlemmerne i klubben.

Klubben kommer til at høre hjemme i Farum, men ved fællesture kan man blot støde til, hvor det passer bedst.

Klubbens første arrangement afholdes søndag den 28. juni 2009.

Vi mødes i Farum kl. 9.30. Efter en kop kaffe og en croissant kører vi ca. kl. 10.00 mod Vestsjællands Bilmuseum, der ligger i Sæby på Vestsjælland lidt uden for Høng.

Forventet ankomst: kl. ca. 12.00. Husk madpakke. Entre koster ca. 60 kroner.

Vi får lidt rabat, hvis der er nok tilmeldte, så kom ud af garagen, og meld dig til.

Turen forventes afsluttet ca. kl. 17.00 og har en fuld længde på ca. 190 km. tur retur.

Du er velkommen til at koble dig på, hvor det passer dig bedst. Ruten, vi følger: Farum – Roskilde – Kirke Hvalsø – St. Merløse – Dianalund – Ruds Vedby – Sæby.

Tilbage er der nu kun at sige velkommen i klubben og vel mødt til første arrangement.

På vegne af MKKB 2009

Thomas Møller 270 4.V.

22 363 361

Krogen6@live.dk

BESØGET FRA NYFD

Såret fra 11. september bløder stadig

Af:
Sune Fischer

Smilet er lunt, og stemmen varm. Men øjnene sladrer. Såret i sjælen bløder stadig.

Der går ikke en dag, hvor 58-årige Louie Cacchioli ikke tænker på rædselsdagen den 11. september 2001.

Dengang var han brandmand i New York og oplevede derfor World Trade Center-katastrofen på nærmeste hold. Han var en af de sidste, der nåede ud i live, da tvillingetårnene styrtede sammen efter et af de værste terrorangreb i nyere tid.

Sammen med sin bedste ven og tidligere kollega 61-årige Jim Carney besøgte han i begyndelsen af maj København. Deres besøg i hovedstaden var arrangeret af de to københavnske brandmænd Per Rasmussen og Henrik Hansen.

Fra venstre: Jim Carney, Per Rasmussen, Henrik Hansen, Louie Cacchioli

Idéen om at få Bill og Louie til København havde københavnerne fået efter et besøg i The Big Apple, hvor Bill og Louie havde været de gæstfrie værter. Under besøget i København holdt makkerparret den 6. maj foredrag om deres oplevelser under og efter 11. september-katastrofen.

Dagen inden foredraget mødte fagbladet Brandmanden de to newyorkere på Hovedbrandstationen i København.

Begge arbejdede dengang i 2001 på en brandstation i Harlem, der ligger i den anden ende af Manhattan i forhold til World Trade Center.

– Harlem er et hårdt kvarter, og jeg troede, jeg havde set det hele, forklarede Louie.

Men det havde han ikke. Kort efter at han klokken ni om morgenen den 11. september var mødt på vagt, hørte brandfolkene på stationen i Harlem, at et fly havde ramt tvillingetårnene.

Umiddelbart derefter blev de kaldt til stedet for at bistå med rednings- og slukningsarbejdet.

– Vi parkerede vores bil to gader væk og tog vores udstyr på nakken. Til fods gik vi derefter ned til World Trade Center.

Da Louies gruppe ankom til World Trade Center, var folk begyndt at springe ud fra tvillingetårnene.

En brandmand – ikke fra Louies gruppe – blev ramt i hovedet af en af de desperate mennesker og døde. Efter en kort ventetid i et nærliggende hotel, fik hans gruppe ordre til at gå op i det sydlige tårn for at hjælpe dér.

I den kaotiske situation tog gruppens leder dog fejl – og gruppen gik i stedet ind i det nordlige tårn. Louie fik ordre til at tage elevatoren op.

Han nåede til 24. etage, hvor han sammen med en kollega steg ud for at danne sig et overblik.

Derefter gik de igen ind i elevatoren for at tage ned og rapportere. De nåede dog kun få centimeter, før elevatoren stoppede. Der lød et kæmpe brag.

– Det var lyden af sydtårnet, der styrtede sammen, fortæller Louie.

BESØGET FRA NYFD

– Samtidig begyndte jeg også at høre flere mayday-meldinger på radioen fra kollegaer, der var i knibe. Det var forfærdeligt. Jeg var fuldstændig hjælpeløs i elevatoren.

Det lykkedes Louie og kollegaen at bryde døren op, og de slap ud. Her var alt kaos. Strømmen var gået, og der var totalt mørkt. Her og der var der en flakkende lommelygte. Folk i panik, der råbte og skreg. Sammen med menneskestrømmen begav Louie sig ned af de mange trapper. Undervejs hjalp han flere folk, der ikke kunne klare det selv.

Da han nåede stueetagen, valgte han at gå ud på gaden. Lige ud i den kæmpe, grå, giftige støvsky efter sydtårnets kollaps.

– »Louie, Louie«, hørte jeg en råbe. Jeg så chaufføren fra min brandbil. Han havde ikke været med oppe i tårnet. Vi omfavnede hinanden og græd. »Fuck, hvad er det der er sket?« spurgte vi hinanden. Vi begyndte at gå væk, da jeg pludselig hørte et råb: »Look out!« (pas på). Jeg kiggede op og så den store antenne – der sad på toppen af World Trade Centers nordlige tårn – på vej ned. Det gik op for mig, at huset var ved at styrte sammen, fortæller Louie.

Han satte i løb – et kapløb med tiden om sekunder og meter med hans eget liv som indsats. Sin hjelm havde han allerede mistet. Og nu smed han også sit røgdykkerapparat.

– Jeg regnede med, at jeg uden apparatet kunne løbe lige lidt hurtigere og derved vinde lidt mere afstand til nordtårnet, der var ved at styrte sammen. Det var også på dette tidspunkt, jeg første gang den dag følte dødsangst – at jeg vitterligt skulle dø.

Luften omkring ham var en tyk tåge af giftigt støv. Så tyk, at han ikke kunne se en hånd frem for sig.

– Jeg var færdig. Jeg frygtede at blive ramt i hovedet af de stumper fra den kollapsede bygning, der føg gennem luften. Jeg smed mig ned og kravlede et kort stykke, før mine famlende hænder fandt et lastvognshjul. Jeg vidste instinktivt, at det var hjulet på en brandbil. Jeg famlede lidt rundt på jorden omkring bilen. Pludselig ramte mine hænder en røgdykkermaske. Jeg tjekkede den. Der var stadig luft i den. Jeg tog den på og besvimele. Var der gået bare ti sekunder mere, havde jeg været død, forklarer Louie. Han ved ikke, hvor længe han var væk. Men han kom til sig selv, da nogle reddere var ved at give ham førstehjælp.

Mens Louie Cacchioli fortæller, har Jim Carney holdt sig i baggrunden. Selv om han ikke var til stede, da tårnene sank i grus, er hans oplevelser ikke mindre dramatiske. Han var en af dem, der efterfølgende skulle gå den tunge gang, når liget efter en brandmand var fundet i den kæmpe ruindyngne på Ground Zero.

I månedsvis tog vi ned til Ground Zero for at være med til lede efter de omkomne. Først kaldte vi det for »the pile«. Da den efterhånden var blevet ryddet, begyndte vi i stedet at kalde Ground Zero for »the pit«.

Selvom det var klart, at de ikke ville finde mange overlevende i ruindyngen, var det vigtigt i det mindste at finde dna-spor efter de døde kollegaer.

– Bare en finger eller andet med dna var guld værd. For det betød, at den pågældende kunne erklæres død og ikke bare forblive meldt savnet. Det var vigtigt for de efterladte, så de kunne give dem en rigtig begravelse. Mange af kisterne indeholdt kun kropsdele, fortæller Jim.

– I flere måneder i træk så vi ikke vores familier. Vi var på Ground Zero hele tiden for at lede efter lig. Vi sov på brandstationerne og kom sjældent hjem. Vi var alle i chok, og vi glemte helt, at vores familier også var traumatiserede oven på katastrofen, fortæller han.

Mange af de overlevende brandfolk kæmpede desuden med en skyldfølelse over at have overlevet, mens så mange af deres kollegaer var døde.

Druk og skilsmisser har været nogle af de følgevirkninger, en del af de overlevende brandfolk kæmpede med i kølvandet på katastrofen.

BESØGET FRA NYFD

Jim, der er Vietnam-veteran, pådrog sig efterfølgende posttraumatisk stress.

– Blandt andet fik jeg flashbacks fra Vietnam-krigen. Jeg har været langt nede. Jeg drak meget, fortæller han.

Også Louie har lidt kraftigt af psykiske eftervirkninger. Det lykkedes dog dem begge at redde deres familieliv.

Fire Department New York har lidt svære tab som følge af katastrofen. Dels døde 343 af byens brandfolk, dels måtte mange andre efterfølgende stoppe.

– Godt 90 procent af brandfolkene fra dengang har forladt brandvæsenet. Nogle selvfølgelig på grund af alder og anden naturlig afgang. Men katastrofen og de psykiske eftervirkninger er skyld i, at en stor del har måttet forlade FDNY, fortæller Jim. Både han og Louie Cacchioli er stoppet i aktiv tjeneste som følge af katastrofen.

Stort fremmøde

Det er ikke hver dag, der i Danmark er mulighed for at høre øjenvidner berette om det meget dramatiske og skelsættende terrorangreb på World Trade Center. Og ikke underligt var pladserne i Dronningesalen i Den Sorte Diamant derfor udsolgt. Omkring 600 lyttere fulgte opmærksomt med, da de to fortalte om de voldsomme begivenheder. Begge var synligt berørt, da de på storskærmen genså de voldsomme billeder fra 11. september, som, inden foredraget gik i gang, blev vist på storskærm.

Mens Louie Cacchioli på scenen genfortalte sin historie, knækkede hans stemme flere gange over. Et par tårer fældede han også.

Også Jim var meget berørt.

Begge er nu aktive i forskellige former for socialt arbejde med hjælp til både de overlevende brandfolk og de efterladte til dem, der døde under katastrofen.

Jim er desuden præsident i World Police & Fire Games – den officielle olympiade for politi- og brandfolk, der afholdes hver andet år. I år afholdes sportsbegivenheden i Vancouver, Canada, med mere end 10.000 deltagere mens begivenheden i 2011 holdes i New York, hvor der forventes op mod 18.000 aktive deltagere.

Se mere på www.2011wpfg.org.

SOMMERFEST I KB

Københavns Brandvæsen personalefest 2009

Lørdag den 5. september 2009 kl. 18.00 holder Københavns Brandvæsen sin årlige store personalefest for alle ansatte med ledsager.

Festen starter kl. 18.00 på Hovedbrandstationen, hvor alle festdeltagere mødes til spisning og denne gang nu med mere og rigelig mad til alle, lover arbejdsgruppen, som står for menuplanlægningen.

Når vi har spist, flytter vi festen 500 meter længere ned ad H.C. Andersens Boulevard til Pumpehuset i Studiestræde 52. Vi tager turen hen til Pumpehuset på gåben.

Ca. kl. 20.00 vil aftenens første "gæst" stå på scenen i Pumpehuset. Desværre kan arrangørerne i skrivende ikke stund oplyse, hvem denne første "gæst" bliver, da forhandlinger med forskellige emner stadig foregår – men kedeligt bliver det ikke.

Omkring kl. 21.00 er det så blevet tid til at møde aftenens andet hold gæster, nemlig **Backseat**. Det er lykkedes Lorentzen at få et af 90'ernes helt store danske live-bands samlet til denne aften, og man må sige, at Backseat er tilbage i storform. Her i 2009 kan de igen opleves på de danske spillesteder og festivaler. Backseat trykker den af igen og igen med den velkendte lyd af solid rock'n'roll.

Historien taler jo sit tydelige sprog, og hits som "Bitter Moon", "Hey Good Lookin'", "Half A Man", "Kiss A Lot Of Frogs" og "Atlanta" er stadig på sætlisten sammen med en stribe nye sange fra "Globalization" – det nye anmelderroste album, som udkom i november 2007 og siden flittigt er blevet spillet på radiostationerne. Titler som "Globalization", "Don't Look Down", "That's What She's Heard" og ikke mindst "Every Little Piece Of My Heart" har været i heftig rotation på P4.

Stilen på "Globalization" er den, som vi kender så godt fra tidligere udgivelser – velskrevne, vedkommende sange fremført med en sikker musikalsk fornemmelse for roots americana og gedigen, håndholdt guitarbaseret rock'n'roll.

Det er sådan, man kan opleve Backseat til årets personalefest – fuld fart frem og fuld valuta for alle pengene. Backseat er p.t. i studiet igen og arbejder på et nyt album, som bliver udgivet i slutningen af 2009.

Tjek www.backseat.dk for mere information.

BACKSEAT består af:

Ivan Pedersen: vokal

Helge Solberg: bas

Søren Jacobsen: guitar

Ole Boskov: keyboard

Mitch Fischermann: trommer

Efter Backseat vil aftenens sidste gæst være dj'en Mads, som spiller op til dans helt ud på de små timer.

Billetsalget til årets personalefest starter fra mandag den 27. juli, og billetterne vil kunne købes i receptionen på enten Hovedbrandstationen eller alle andre stationer og i serviceafdelingen til 175 kr. pr. stk.

Sæt derfor kryds i kalenderen ved den lørdag den 5. september, 2009, hvor vi alle skal feste og danse natten lang til årets personalefest i Pumpehuset.

Go' fest til alle. ☺
521 Lars Lorentzen

DØDSKØRSEL...

Med mellem 150 og 200 kilometer i timen og med både spiritus og stoffer i blodet kom to unge mennesker bragende ud af Roskildevej og ved Hvidovrevej mistede føreren herredømmet over bilen og kolliderede med en modkørende bil. Heri sad en lille ny familie med far, mor og et barn på kun 8 måneder. Barnet blev slynget ud af bilen og omkom senere på Rigshospitalet af sine kvæstelser.

Føreren af »gernings bilen« og dennes passager slap uden kvæstelser og blev heldigvis pågrebet og arresteret af politiet. En så urimelig adfærd og mangel på respekt for andre mennesker er helt utrolig og nu står det så tilbage at se hvilken straf de får for dette drab.

Far og mor kommer til at leve med denne hændelse i resten af deres liv. Hvor er det dog synd.

Et håb for fremtiden er vel, at det bliver et lovkrav, at ALLE køretøjer udstyres med alkoholås, så den slags tragedier kan undgås og at straffen for evt. at omgås denne lov straffes hårdt.

Redaktøren

SENIORNYT

Så er sommeren på vej, og vi har jo som de fleste andre pensionister i Danmark nok at se til, men det er ikke gjort med det.

1. juli i år 2009 ophører aftalen mellem Brandfolkenes Organisation og Forbundet af Offentligt Ansatte (FOA1) på Vilhelm Thomsens Alle, og så vil der naturligvis være nogle, der vil tænke, hvad betyder det for mig? Det betyder, at vi som seniorklub under BO ikke mere har noget at gøre i FOA1. BO har ikke kontor i huset efter denne dato, men fået en ny adresse. Vi kan heller ikke holde vore fredagsmøder i huset længere, men det finder vi en løsning på.

Der vil komme nærmere information i næste nummer, vedrørende seniorklubbens fremtid og møderne til efteråret.

Det er jo en ny situation vi står i, idet Brandfolkenes Organisation på deres ekstraordinære generalforsamling den 15. maj vedtog at forlade FOA efter mange års medlemskab, men med en oplevelse af, at det mest handler om at få medlemmernes penge, i stedet for at varetage medlemmernes interesser.

BO's daglige ledelse har haft kontakt til Chaufførernes Fagforening under 3F, som har lokaler på Svanevej, og de er overbeviste om, at det er her brandfolkene i dag hører til.

Falck redderne er i 3F, og hvorfor skulle de kommunale brandfolk så ikke være samme sted. De udfører det samme arbejde, og i disse tider, hvor man aldrig kan være sikker på, om man i fremtiden har sin kommunale ansættelse, eller man muligvis skal overdrages til et privat firma.

Et godt eksempel er Gentofte Brandvæsen, som groft sagt fra den ene dag til den anden var slettet af landkortet.

Jeg forstår godt, man i BO har taget denne beslutning, med den sidste udbudsrunde, hvor mange i Københavns Brandvæsen har oplevet at modtage deres opsigelse, så er det om at stå sammen, og helst i samme fagforening, for så er det i mange tilfælde ikke et problemet at miste jobbet, men blot et spørgsmål om at få en anden model arbejdstøj.

SENIORNYT

Jeg synes, det er et interessant tiltag, især i dag hvor arbejdsgiverne forventer, at man er omstillingsparat.

En fagforening er en forsikring og et serviceorgan, som kun har en opgave, nemlig at varetage medlemmernes interesser, og det har aldrig været god tone at stille spørgsmålstejn ved det, så nu får vi se hvad fremtiden bringer.

Dødsfald:

Knud Jacobsen (46) vores bilagskontrollant suppleant, og tidligere korpsbrandmester døde 30. april 2009

Helge Frederiksen (246) døde den 2. maj 2009.

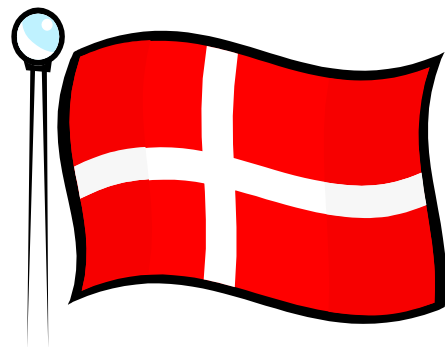
Runde fødselsdage i juli.

Jørgen Bjerregård (91) fylder 90 den 12. juli, men han er ikke at træffe på sin fødselsdag.

Vagn Nielsen (235) fylder 70 den 12. juli.

Poul Petersen (30) fylder 85 år den 27. juli.

Der er ingen runde fødselsdage i august

Kom og vær med i Brandfolkenes Seniorklub, det er blot en opringning til kassereren Bent Wenneberg på:

Tlf. 59 43 24 20 eller send en E-mail til spsp@ishoejby.dk

Bestyrelsen ønsker alle en god sommer.

Sven Præst

Tre fastklemte ved et færdselsuheld på Lygten den 8. april

Heldigvis var der ingen passagerer i bussen, da den, den 8. april blev påkørt bagfra af en lastbil.

Efter sigende var det en cigaret i en tør altankasse, der bredte sig til taget i Valkendorfsgade den 24. april.

Tagbranden fra Prags Boulevard på vej ned af trappen og i tårnet.

**Set af fotograf
Kenneth Meyer**

